

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/212/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6112219428
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Priehoda
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6112219428.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného spoločnosťou TOMÁŠ KUŠNÍR s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti odporkyni: L. N., nar. XX. XX. XXXX, bytom F. XXX/XX, XXX XX T. Q., za účasti vedľajšieho účastníka konania na strane odporkyne: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Námestie Legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778, v konaní právne zastúpeného JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom Námestie SNP 7, 091 01 Stropkov, IČO: 35 620 722, o zaplatenie 8.336,86 Eur s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka a navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 7C/211/2012 - 162 zo dňa 11. 02. 2013, takto

rozhodol:

Odvolanie vedľajšieho účastníka odmieta.

Výrok rozsudku okresného súdu v časti, v ktorej nepriznal navrhovateľovi náhradu trov prvostupňového konania, zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

V časti výroku, ktorým okresný súd nepriznal náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi, rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

V ostatných výrokoch sa rozsudku okresného súdu nedotýka.

Vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd návrh vedľajšieho účastníka na strane odporkyne na prerušenie konania zamietol a odporkyni uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi istinu vo výške 5.615,26 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 783,69 Eur a s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 5.615,26 Eur od 09. 03. 2011 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia. Vo zvyšku súd návrh zamietol a žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal. Rozhodol tak s odôvodnením, že návrh navrhovateľa bol čiastočne dôvodný po sumu 5.615,26 Eur a v časti priznaného úroku z omeškania. Vo zvyšku nepovažoval okresný súd návrh za dôvodný. Vzhľadom na čiastočný úspech v konaní použil pri náhrade trov konania ustanovenie § 142 ods. 2 O. s. p.

Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie tak navrhovateľ, ako aj vedľajší účastník. Navrhovateľ podal odvolanie proti rozsudku okresného súdu do výroku o trovách konania, a to v časti, ktorou mu nebola priznaná náhrada trov konania. Poukazoval na to, že okresný súd správne použil v danom prípade ustanovenie § 142 ods. 2 O. s. p. Podľa úspechu navrhovateľa a odporkyne v konaní dospel k

záveru, že navrhovateľ mal v konaní úspech v rozsahu 40,32 %. Bol preto toho názoru, že v takomto rozsahu mal súd prvého stupňa navrhovateľa priznať náhradu trov konania. Pokiaľ rozhodol tak, že žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal, nie je jeho rozhodnutie správne.

Vedľajší účastník vystupujúci na strane odporkyne podal odvolanie do druhého výroku, ktorým odporcovi bola uložená povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu vo výške 5.615,26 Eur spolu s príslušenstvom, ako aj do výroku, ktorým vedľajšiemu účastníkovi nebola priznaná náhrada trov konania.

Krajský súd prv ako pristúpil k preskúmaniu odvolania vedľajšieho účastníka, ktoré podal do veci samej, a to výroku, ktorým odporkyňa bola zaviazaná na plnenie vo vzťahu k navrhovateľovi, skúmal, či boli splnené podmienky odvolacieho konania, teda či odvolanie proti rozsudku okresného súdu bolo podané na to oprávnenou osobou.

Z obsahu spisu zistil, že rozsudok okresného súdu bol doručený právnomu zástupcovi navrhovateľovi dňa 12. 03. 2013, odporkyni dňa 13. 03. 2013 a právnomu zástupcovi vedľajšieho účastníka dňa 12. 03. 2013.

Odvolanie odporkyňa proti rozsudku okresného súdu nepodala.

Podľa úpravy v spise okresný súd zasielal podané odvolanie vedľajšieho účastníka odporkyni súčasne s prípisom, ktorého obsah je zachytený na č. I. 184 spisu a vyzýval odporkyňu, aby sa vyjadrila k doručenému odvolaniu vedľajšieho účastníka a najmä k tomu, či sa pripája k odvolaniu, ktoré podal vedľajší účastník. Za tým účelom jej uložil lehotu 10 dní. Odporkyňa odvolanie vedľajšieho účastníka, ako aj výzvu, obdržala dňa 12. 04. 2013. V lehote, ktorá jej bola určená okresným súdom, ale ani po tejto lehote, sa k podanému odvolaniu vedľajšieho účastníka nepripojila.

Podľa ustanovenia § 201 O. s. p. účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevylučuje. Ak z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkom a vedľajším účastníkom, môže podať odvolanie aj vedľajší účastník.

Z uvedeného vyplýva, že vedľajší účastník môže podať odvolanie vo všetkých prípadoch, kedy z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi ním a účastníkom. V týchto prípadoch ide o samostatné procesné právo vedľajšieho účastníka, ktoré nezávisí od súhlasu či nesúhlasu účastníka. V ostatných prípadoch na takýto procesný úkon je potrebný súhlas hlavného účastníka v konaní.

V danom prípade nešlo o prípad, ktorý má na mysli ustanovenie § 201 O. s. p. druhej vety uvedeného zákonného ustanovenia. V takomto prípade, aby odvolanie vedľajšieho účastníka malo procesnoprávne účinky, bol potrebný súhlas hlavného účastníka v konaní, teda odporkyne.

Okresný súd preto správne postupoval, keď doručoval podané odvolanie vedľajšieho účastníka aj odporkyni súčasne s výzvou, v ktorej ju žiadal, aby sa vyjadrila, či sa pripája k odvolaniu vedľajšieho účastníka. Odporkyňa tak v lehote, ktorú jej súd určil, neurobila, čím dala najavo, že sa nepripája k odvolaniu vedľajšieho účastníka. Dala tým najavo, že nemá vôľu pokračovať v odvolacom konaní, čo vyplýva aj z toho, že proti rozsudku okresného súdu odvolanie sama nepodala.

Podanie odvolania proti rozsudku okresného súdu je vyslovene na slobodnej vôli účastníka konania. Ak aj odvolanie podal vedľajší účastník, ktorý vystupoval na strane odporkyne, ale odporkyňa sa k odvolaniu vedľajšieho účastníka nepripojila, tak potom takýto právny úkon vedľajšieho účastníka nemožno vykladať v prospech účastníka ani podľa ustanovenia § 93 ods. 4 O. s. p., ak sama odporkyňa nemá záujem pokračovať v odvolacom konaní.

V zmysle ustanovenia § 218 ods. 1 písm. b/ O. s. p. odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré bolo podané niekým, kto na odvolanie nie je oprávnený.

Vzhľadom na to, že odporkyňa nepristúpila k odvolaniu vedľajšieho účastníka napriek tomu, že odvolanie vedľajšieho účastníka jej bolo doručené, ako aj výzva okresného súdu, ktorou jej dal súd možnosť, aby sa k odvolaniu vedľajšieho účastníka vyjadrila, a teda prepojila súhlas s týmto odvolaním, bolo treba mať za to, že nebola splnená podmienka odvolacieho konania, aby odvolanie proti rozsudku okresného súdu bolo podané na to oprávnenou osobou. Odvolanie vedľajšieho účastníka preto krajský súd v zmysle ustanovenia § 218 ods. 1 písm. b/ O. s. p. odmietol.

Proti výroku o trovách konania podal odvolanie tak navrhovateľ, ako aj vedľajší účastník.

Odvolanie u oboch účastníkov konania proti uvedenému výroku rozsudku okresného súdu bolo prípustné, preto v tejto časti krajský súd preskúmaval rozsudok okresného súdu v rozsahu danom ustanovením § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a tento sčasti v zmysle ustanovenia § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil a sčasti v zmysle ustanovenia § 221 ods. 1 písm. h/ zrušil.

Okresný súd výkonom rozhodol tak, že žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal. Postupoval tak podľa ustanovenia § 142 ods. 2 O. s. p.

Uvedeným výkonom teda nepriznal náhradu trov konania navrhovateľovi, odporkyni a ani vedľajšiemu účastníkovi, ktorý vystupoval na strane odporkyne.

Navrhovateľ mal v konaní čiastočný úspech, pretože v časti bol jeho nárok s príslušenstvom priznaný a v časti bol návrh navrhovateľa zamietnutý. Okresný súd v danom prípade preto správne použil ustanovenie § 142 ods. 2 O. s. p.

Ako vyplýva z dôvodov rozhodnutia okresného súdu, správne okresný súd aj postupoval pri zisťovaní pomeru úspechu účastníkov v konaní. Dospel k záveru, že navrhovateľ mal úspech v rozsahu 70,16 % a odporkyňa s vedľajším účastníkom boli úspešní v rozsahu 29,84 %. Z uvedeného je teda nepochybné, že navrhovateľ mal úspech vo väčšom rozsahu ako odporkyňa. Pokiaľ teda okresný súd určil úspech navrhovateľa v rozsahu 40,32 %, tak mal v uvedenom rozsahu priznať navrhovateľovi aj náhradu trov konania. Náhradu trov konania by nepriznal účastníkom len v tom prípade, ak by pomer úspechu obidvoch strán bol zhruba rovnaký. V danom prípade však takáto situácia nenastala, preto prichádzal postup podľa ustanovenia § 142 ods. 2 O. s. p., aby súd náhradu trov konania pomerne rozdelil a priznal navrhovateľovi trovy konania podľa pomeru úspechu v konaní. V tejto časti považoval krajský súd odvolanie navrhovateľa za dôvodné, preto vo výroku, ktorým okresný súd nepriznal navrhovateľovi náhradu trov prvostupňového konania, rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Okresný súd výkonom, tým, že nepriznal náhradu trov konania žiadnemu z účastníkov, rozhodol teda o tom, že ani odporkyni nepatrí náhrada trov konania. Táto sa však proti rozsudku okresného súdu neodvolala, preto vo vzťahu k nej je rozhodnutie o tom, že sa jej náhrada trov konania nepriznáva, právoplatné.

Proti rozsudku okresného súdu do výroku o trovách konania sa odvolal však aj vedľajší účastník konania. Výrok o trovách konania vo vzťahu k nemu by závisel od toho, ako by rozhodol odvolací súd o jeho odvolaní do veci samej. Pretože krajský súd jeho odvolanie týkajúce sa veci samej odmietol, musel krajský súd pri náhrade trov konania vychádzať z toho, ako vo veci samej bolo rozhodnuté súdom prvého stupňa a brať potom do úvahy pomer úspechu aj vedľajšieho účastníka, ktorý vystupoval na strane

odporkyne. Keďže pri posudzovaní pomeru úspechu prichádza do úvahy práve úspech navrhovateľa a u neho náhrada trov, tak potom, pokiaľ okresný súd vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal, je v tejto časti rozhodnutie okresného súdu správne, a preto krajský súd rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým vedľajšiemu účastníkovi nebola priznaná náhrada trov konania, potvrdil v zmysle ustanovenia § 219 ods. 1, 2 O. s. p. V ostatných výrokoch rozsudok okresného súdu napadnutý nebol, preto sa ho krajský súd nedotkol.

Z uvedených dôvodov preto krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

V odvolacom konaní vedľajší účastník úspech nemal, preto mu krajský súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, lebo na ich priznanie mu nárok nevznikol. O trovách odvolacieho konania navrhovateľa rozhodne okresný súd.

Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.